

Cambridge University Press

978-1-107-62011-7 - Plato: Ion: With Introduction and Notes

J. M. Macgregor

Excerpt

[More information](#)

ΙΩΝ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΙΩΝ.

St. I.

p.
530

Ι. Τὸν Ἴωνα χαίρειν. πόθεν τὰ νῦν ἡμῖν ἐπιδημηκας; ἢ οἴκοθεν ἐξ Ἐφέσου;

ΙΩΝ. Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ἐξ Ἐπιδαύρου ἐκ τῶν Ἀσκληπιείων.

ΣΩ. Μῶν καὶ ῥαψωδῶν ἀγῶνα τιθέασι τῷ θεῷ οἱ Ἐπιδαύριοι;

ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τῆς ἄλλης γε μουσικῆς.

ΣΩ. Τί οὖν; ἡγωνίζου τι ἡμῖν; καὶ πῶς τι ἡγωνίσω;

ΙΩΝ. Τὰ πρῶτα τῶν ἄθλων ἡνεγκάμεθα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Εὖ λέγεις· ἄγε δὴ ὅπως καὶ τὰ Παναθηναῖα νικήσομεν.

ΙΩΝ. Ἄλλ' ἔσται ταῦτα, εἴαν θεὸς ἐθέλῃ.

ΣΩ. Καὶ μὴν πολλάκις γε ἐξήλωσα ὑμᾶς τοὺς ῥαψωδοῦς, ὦ Ἴων, τῆς τέχνης· τὸ γὰρ ἅμα μὲν τὸ σῶμα κεκοσμηθῆσθαι ἀεὶ πρόπον ὑμῶν εἶναι τῇ τέχνῃ καὶ ὡς καλλίστοις φαίνεσθαι, ἅμα δὲ ἀναγκαῖον εἶναι ἔν τε ἄλλοις ποιηταῖς διατρίβειν πολλοῖς καὶ ἀγαθοῖς καὶ δὴ καὶ μάλιστα ἐν Ὀμήρῳ, τῷ ἀρίστῳ καὶ θεοτάτῳ τῶν ποιητῶν, καὶ τὴν τούτου διάνοιαν

M.

I

ἐκμανθάνειν, μὴ μόνου τὰ ἔπη, ζηλωτόν ἐστιν. οὐ γὰρ C
 ἂν γένοιτό ποτε ῥαψῳδός, εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα
 ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. τὸν γὰρ ῥαψῳδὸν ἐρμηνέα δεῖ τοῦ
 ποιητοῦ τῆς διανοίας γίγνεσθαι τοῖς ἀκούουσι· τοῦτο
 5 δὲ καλῶς ποιεῖν μὴ γινγνώσκοντα ὅτι λέγει ὁ ποιητῆς
 ἀδύνατον. ταῦτα οὖν πάντα ἄξια ζηλοῦσθαι.

II. ΙΩΝ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες· ἐμοὶ
 γοῦν τοῦτο πλείστον ἔργον παρέσχε τῆς τέχνης, καὶ
 οἶμαι κάλλιστα ἀνθρώπων λέγειν περὶ Ὀμήρου, ὡς
 10 οὔτε Μητρόδωρος ὁ Λαμψακηνὸς οὔτε Στησίμβροτος D
 ὁ Θάσιος οὔτε Γλαύκων οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν πώποτε
 γενομένων ἔσχεν εἰπεῖν οὕτω πολλὰς καὶ καλὰς
 διανοίας περὶ Ὀμήρου, ὅσας ἐγώ.

ΣΩ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἴων· δῆλον γὰρ ὅτι οὐ
 15 φθονήσεις μοι ἐπιδείξαι.

ΙΩΝ. Καὶ μὴν ἄξιόν γε ἀκοῦσαι, ὦ Σώκρατες,
 ὡς εὖ κεκόσμηκα τὸν Ὀμηρον· ὥστε οἶμαι ὑπὸ
 Ὀμηριδῶν ἄξιός ἐστιν χρυσῶ στεφάνῳ στεφανωθῆναι.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐγὼ ἔτι ποιήσομαι σχολὴν ἀκροᾶ-
 20 σθαί σου· νῦν δέ μοι τοσόνδε ἀπόκριναι· πότερον 531
 περὶ Ὀμήρου μόνον δεινὸς εἶ ἢ καὶ περὶ Ἡσιόδου καὶ
 Ἀρχιλόχου;

ΙΩΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ περὶ Ὀμήρου μόνον·
 ἰκανὸν γὰρ μοι δοκεῖ εἶναι.

ΣΩ. Ἔστι δὲ περὶ ὅτου Ὀμηρός τε καὶ Ἡσιόδος
 25 ταῦτα λέγετον;

ΙΩΝ. Οἶμαι ἐγώ γε καὶ πολλὰ.

2 συνείη F: συνίη T: συνιείη W
 ἐμοὶ γ' οὖν T 16 γε F: om. TW

7-8 ἐμοὶ γοῦν WF:

ΙΩΝ

3

ΣΩ. Πότερον οὖν περὶ τούτων κάλλιον ἂν ἐξηγήσαιο ἢ Ὁμηρος λέγει ἢ Ἡσίοδος;

ΙΩΝ. Ὁμοίως ἂν περὶ γε τούτων, ὦ Σώκρατες, περὶ ὧν ταῦτά λέγουσιν.

B ΣΩ. Τί δέ; ὧν πέρι μὴ ταῦτά λέγουσιν; οἶον περὶ 5
 μαντικῆς λέγει τι Ὁμηρός τε καὶ Ἡσίοδος;

ΙΩΝ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὅσα τε ὁμοίως καὶ ὅσα διαφόρως περὶ μαντικῆς λέγετον τῶ ποιητῶ τούτῳ, πότερον σὺ κάλλιον ἂν ἐξηγήσαιο ἢ τῶν μάντεων τις τῶν ἀγαθῶν;

ΙΩΝ. Τῶν μάντεων.

ΣΩ. Εἰ δὲ σὺ ἦσθα μάντις, οὐκ, εἴπερ περὶ τῶν ὁμοίως λεγομένων οἷός τ' ἦσθα ἐξηγήσασθαι, καὶ περὶ τῶν διαφόρως λεγομένων ἠπίστω ἂν ἐξηγεῖσθαι; 15

ΙΩΝ. Δῆλον ὅτι.

C ΣΩ. Τί οὖν ποτὲ περὶ μὲν Ὁμήρου δεινὸς εἶ, περὶ δὲ Ἡσιόδου οὐ, οὐδὲ τῶν ἄλλων ποιητῶν; ἢ Ὁμηρος περὶ ἄλλων τινῶν λέγει ἢ ὧν περὶ σύμπαντες οἱ ἄλλοι ποιηταί; οὐ περὶ πολέμου τε τὰ πολλὰ 20 διελέλυθε καὶ περὶ ὁμιλιῶν πρὸς ἀλλήλους ἀνθρώπων ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν καὶ ἰδιωτῶν καὶ δημιουργῶν, καὶ περὶ θεῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλούντων, ὡς ὁμιλοῦσι, καὶ περὶ τῶν οὐρανίων παθημάτων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄιδου, καὶ γενέσεις καὶ 25
 D θεῶν καὶ ἡρώων; οὐ ταῦτά ἐστι περὶ ὧν Ὁμηρος τὴν ποίησιν πεποίηκεν;

ΙΩΝ. Ἀληθῆ λέγεις, ὦ Σώκρατες.

III. ΣΩ. Τί δέ; οἱ ἄλλοι ποιηταί οὐ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων; 30

ΙΩΝ. Ναί, ἀλλ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὁμοίως πεποιθήκασι καὶ Ὅμηρος.

ΣΩ. Τί μὴν; κάκιον;

ΙΩΝ. Πολύ γε.

5 ΣΩ. Ὅμηρος δὲ ἄμεινον;

ΙΩΝ. Ἄμεινον μέντοι νῆ Δία.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ φίλη κεφαλῆ Ἴων, ὅταν περὶ ἀριθμοῦ πολλῶν λεγόντων εἰς τις ἄριστα λέγη, γινώσεται δήπου τις τὸν εὖ λέγοντα;

10 ΙΩΝ. Φημί.

E

ΣΩ. Πότερον οὖν ὁ αὐτός, ὅσπερ καὶ τοὺς κακῶς λέγοντας, ἢ ἄλλος;

ΙΩΝ. Ὁ αὐτὸς δήπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τὴν ἀριθμητικὴν τέχνην ἔχων 15 οὗτός ἐστιν;

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Τί δ', ὅταν πολλῶν λεγόντων περὶ ὑγιεινῶν σιτίων, ὁποῖά ἐστιν, εἰς τις ἄριστα λέγη, πότερον ἕτερος μὲν τις τὸν ἄριστα λέγοντα γινώσεται ὅτι ἄριστα λέγει, ἕτερος δὲ τὸν κάκιον, ἢ ὁ αὐτός;

ΙΩΝ. Δῆλον δήπου, ὁ αὐτός.

ΣΩ. Τίς οὗτος; τί ὄνομα αὐτῷ;

ΙΩΝ. Ἴατρός.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν κεφαλαίῳ λέγομεν, ὡς ὁ αὐτὸς γινώσεται αἰεὶ, περὶ τῶν αὐτῶν πολλῶν λεγόντων, ὅστις τε εὖ λέγει καὶ ὅστις κακῶς· ἢ εἰ μὴ γινώσεται 25 τὸν κακῶς λέγοντα, δῆλον ὅτι οὐδὲ τὸν εὖ, περὶ γε τοῦ αὐτοῦ.

20–21 ὁ αὐτός F: αὐτός TW

25 λέγομεν W: λέγωμεν T

ΙΩΝ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς γίγνεται δεινὸς περὶ ἀμφοτέρων;

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν σὺ φῆς καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους 5 ποιητάς, ἐν οἷς καὶ Ἡσίοδος καὶ Ἀρχίλοχος ἐστὶ, περὶ γε τῶν αὐτῶν λέγειν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλὰ τὸν μὲν εὖ γε, τοὺς δὲ χεῖρον;

ΙΩΝ. Καὶ ἀληθῆ λέγω.

ΣΩ. Οὐκοῦν, εἴπερ τὸν εὖ λέγοντα γιγνώσκεις, 10 Β καὶ τοὺς χεῖρον λέγοντας γιγνώσκεις ἂν ὅτι χεῖρον λέγουσιν.

ΙΩΝ. Ἐοικέ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὃ βέλτιστε, ὁμοίως τὸν Ἴωνα λέγοντες περὶ Ὀμήρου τε δεινὸν εἶναι καὶ περὶ τῶν 15 ἄλλων ποιητῶν οὐχ ἁμαρτησόμεθα, ἐπειδὴ γε αὐτὸς ὁμολογεῖ τὸν αὐτὸν ἔσεσθαι κριτὴν ἰκανὸν πάντων, ὅσοι ἂν περὶ τῶν αὐτῶν λέγωσι, τοὺς δὲ ποιητὰς σχεδὸν ἅπαντας τὰ αὐτὰ ποιεῖν.

IV. ΙΩΝ. Τί οὖν ποτὲ τὸ αἴτιον, ὃ Σώκρατες, 20 ὅτι ἐγώ, ὅταν μὲν τις περὶ ἄλλου τοῦ ποιητοῦ διαλέγεται, οὔτε προσέχω τὸν νοῦν ἀδυνατῶ τε καὶ ὅτιοῦν συμβαλέσθαι λόγου ἄξιον, ἀλλ' ἀτεχνῶς νυστάζω, ἐπειδὴν δέ τις περὶ Ὀμήρου μνησθῆ, εὐθύς τε ἐγρήγορα καὶ προσέχω τὸν νοῦν καὶ εὐπορῶ ὃ τι 25 λέγω;

ΣΩ. Οὐ χαλεπὸν τοῦτό γε εἰκάσαι, ὃ ἑταῖρε, ἀλλὰ παντὶ δῆλον ὅτι τέχνη καὶ ἐπιστήμη περὶ Ὀμήρου λέγειν ἀδύνατος εἶ· εἰ γὰρ τέχνη οἷός τε ἦσθα, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ἅπαντων λέγειν 30

οἶός τ' ἂν ἦσθα· ποιητικὴ γάρ πού ἐστι τὸ ὄλον.
ἢ οὐ;

ΙΩΝ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπειδὴν λάβη τις καὶ ἄλλην τέχνην D
5 ἠντινοῦν ὄλην, ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς σκέψεώς ἐστι περὶ
ἀπασῶν τῶν τεχνῶν; πῶς τοῦτο λέγω, δέει τί μου
ἀκοῦσαι, ὦ Ἴων;

ΙΩΝ. Ναὶ μὰ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, ἔγωγε· χαίρω
γὰρ ἀκούων ὑμῶν τῶν σοφῶν.

10 ΣΩ. Βουλοίμην ἂν σε ἀληθῆ λέγειν, ὦ Ἴων·
ἀλλὰ σοφοὶ μὲν πού ἐστε ὑμεῖς οἱ ραψωδοὶ καὶ
ὑποκριταὶ καὶ ὧν ὑμεῖς ἄδετε τὰ ποιήματα, ἐγὼ δὲ
οὐδὲν ἄλλο ἢ τάληθῆ λέγω, οἶον εἰκὸς ιδιώτην ἄν-
θρωπον. ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου οὐ νῦν ἠρόμην σε, E
15 θέασαι ὡς φαῦλον καὶ ιδιωτικόν ἐστι καὶ παντὸς
ἀνδρὸς γνῶναι ὃ ἔλεγον, τὴν αὐτὴν εἶναι σκέψιν,
ἐπειδὴν τις ὄλην τέχνην λάβη. λάβωμεν γὰρ τῷ
λόγῳ· γραφικὴ γάρ τίς ἐστι τέχνη τὸ ὄλον;

ΙΩΝ. Ναί.

20 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ γραφεῖς πολλοὶ καὶ εἰσὶ καὶ
γεγόνασιν ἀγαθοὶ καὶ φαῦλοι;

ΙΩΝ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἦδη οὖν τινὰ εἶδες, ὅστις περὶ μὲν Πολυ-
γνώτου τοῦ Ἀγλαοφώντος δεινός ἐστιν ἀποφαίνειν, ἃ
25 εὖ τε γράφει καὶ ἃ μὴ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων γραφέων
ἀδύνατος; καὶ ἐπειδὴν μὲν τις τὰ τῶν ἄλλων ζω- 533
γράφων ἔργα ἐπιδεικνύη, νυστάζει τε καὶ ἀπορεῖ
καὶ οὐκ ἔχει ὃ τι συμβάλλεται, ἐπειδὴν δὲ περὶ

12 ὑποκριταὶ F: οἱ ὑποκριταὶ TW

28 ἔχει WF: ἔχει T

Πολυγνώτου ἢ ἄλλου ὅτου βούλει τῶν γραφῶν ἐνὸς μόνου δέη ἀποφήνασθαι γνώμην, ἐγρήγορέ τε καὶ προσέχει τὸν νοῦν καὶ εὐπορεῖ ὅ τι εἶπη;

ΙΩΝ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; ἐν ἀνδριαντοποιίᾳ ἤδη τιν' εἶδες, 5
ὅστις περὶ μὲν Δαιδάλου τοῦ Μητίου ἢ Ἐπειοῦ τοῦ
B Πανοπέως ἢ Θεοδώρου τοῦ Σαμίου ἢ ἄλλου τινὸς
ἀνδριαντοποιοῦ ἐνὸς πέρι δεινός ἐστιν ἐξηγεῖσθαι ἃ
εὐ πεποιήκειν, ἐν δὲ τοῖς τῶν ἄλλων ἀνδριαντοποιῶν
ἔργοις ἀπορεῖ τε καὶ νυστάζει, οὐκ ἔχων ὅ τι εἶπη; 10

ΙΩΝ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐδὲ τοῦτον ἑώρακα.

ΣΩ. Ἄλλα μὴν, ὡς γ' ἐγὼ οἶμαι, οὐδ' ἐν αὐλήσει 15
γε οὐδὲ ἐν κιθαρίσει οὐδὲ ἐν κιθαρωδίᾳ οὐδὲ ἐν
ῥαψωδίᾳ οὐδεπόποτ' εἶδες ἄνδρα, ὅστις περὶ μὲν
C Ὀλύμπου δεινός ἐστιν ἐξηγεῖσθαι ἢ περὶ Θαμύρου ἢ 15
περὶ Ὀρφέως ἢ περὶ Φημίου τοῦ Ἰθακησίου ῥαψωδοῦ,
περὶ δὲ Ἴωνος τοῦ Ἐφεσίου ἀπορεῖ καὶ οὐκ ἔχει
συμβαλέσθαι, ἅ τε εὐ ῥαψωδεῖ καὶ ἃ μῆ.

ΙΩΝ. Οὐκ ἔχω σοι περὶ τούτου ἀντιλέγειν, ὃ
Σώκρατες· ἀλλ' ἐκεῖνο ἐμαυτῷ σύνοιδα, ὅτι περὶ 20
Ἵομηρου κάλλιστ' ἀνθρώπων λέγω καὶ εὐπορῶ καὶ οἱ
ἄλλοι πάντες μέ φασιν εὐ λέγειν, περὶ δὲ τῶν ἄλλων
οὐ. καίτοι ὅρα τοῦτο τί ἐστιν.

V. ΣΩ. Καὶ ὁρῶ, ὃ Ἴων, καὶ ἔρχομαι γέ σοι 25
D ἀποφαινόμενος, ὅ μοι δοκεῖ τοῦτο εἶναι. ἐστὶ γὰρ 25
τοῦτο τέχνη μὲν <οὔ>, οὐκ ὄν παρὰ σοὶ περὶ Ἵομηρου
εὐ λέγειν, ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, θεία δὲ δύναμις, ἣ σε κινεῖ,
ὡσπερ ἐν τῇ λίθῳ, ἣν Εὐριπίδης μὲν Μαγνήτιν

18 σὺμβάλλεσθαι T 24 ἔρχομαι F: ἀρχομαι TW 26 τέχνη
WF Stobaeus: τέχνη T | οὔ om. MSS.

ὠνόμασεν, οἱ δὲ πολλοὶ Ἑρακλείαν. καὶ γὰρ αὕτη
 ἢ λίθος οὐ μόνον αὐτοὺς τοὺς δακτυλίους ἄγει τοὺς
 σιδηροῦς, ἀλλὰ καὶ δύναμιν ἐντίθησι τοῖς δακτυλίοις,
 ὥστε δύνασθαι ταῦτόν τοῦτο ποιεῖν ὅπερ ἢ λίθος,
 5 ἄλλους ἄγειν δακτυλίους, ὥστ' ἐνίοτε ὄρμαθός μακρὸς ἔ
 πάνυ σιδηρίων [καὶ δακτυλίων] ἐξ ἀλλήλων ἠρτηται·
 πᾶσι δὲ τούτοις ἐξ ἐκείνης τῆς λίθου ἢ δύναμις
 ἀνήρτηται. οὕτω δὲ καὶ ἡ Μοῦσα ἐνθέους μὲν ποιεῖ
 αὐτή, διὰ δὲ τῶν ἐνθέων τούτων ἄλλων ἐνθουσιαζόντων
 10 ὄρμαθός ἐξαρτᾶται. πάντες γὰρ οἳ τε τῶν ἐπῶν
 ποιηταὶ οἱ ἀγαθοὶ οὐκ ἐκ τέχνης ἀλλ' ἐνθεοὶ ὄντες
 καὶ κατεχόμενοι πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι
 ποιήματα, καὶ οἱ μελοποιοὶ οἱ ἀγαθοὶ ὡσαύτως, ὥσπερ 534
 οἱ κορυβαντιῶντες οὐκ ἔμφρονες ὄντες ὀρχοῦνται,
 15 οὕτω καὶ οἱ μελοποιοὶ οὐκ ἔμφρονες ὄντες τὰ καλὰ
 μέλη ταῦτα ποιοῦσιν, ἀλλ' ἐπειδὴν ἐμβῶσιν εἰς τὴν
 ἀρμονίαν καὶ εἰς τὸν ῥυθμόν, βακχεύουσι καὶ κατεχ-
 ὄμενοι, ὥσπερ αἱ βᾶκχαι ἀρύτονται ἐκ τῶν ποταμῶν
 μέλι καὶ γάλα κατεχόμεναι, ἔμφρονες δὲ οὔσαι οὐ,
 20 καὶ τῶν μελοποιῶν ἢ ψυχὴ τοῦτο ἐργάζεται, ὅπερ
 αὐτοὶ λέγουσι. λέγουσι γὰρ δῆπουθεν πρὸς ἡμᾶς οἱ
 ποιηταί, ὅτι ἀπὸ κρηνῶν μελιρρύτων ἐκ Μουσῶν Β
 κήπων τινῶν καὶ ναπῶν δρεπόμενοι τὰ μέλη ἡμῖν
 φέρουσιν ὥσπερ αἱ μέλιτται, καὶ αὐτοὶ οὕτω πετ-
 25 ὄμενοι· καὶ ἀληθῆ λέγουσι· κοῦφον γὰρ χρῆμα
 ποιητῆς ἐστὶ καὶ πτηνὸν καὶ ἱερόν, καὶ οὐ πρότερον
 οἶός τε ποιεῖν, πρὶν ἂν ἐνθεὸς τε γένηται καὶ ἔκφρων

2 ἄγει om. T 6 καὶ δακτυλίων del. Hermann 9 αὐτή F
 Stobaeus: αὕτη TW 17 βακχεύουσι F Stobaeus: καὶ βακχεύουσι
 TW 18 ἀρύονται WF Stobaeus: But cf. *Phaedrus* 253A

καὶ ὁ νοῦς μηκέτι ἐν αὐτῷ ἐνή· ἕως δ' ἂν τουτί ἔχη
 τὸ κτήμα, ἀδύνατος πᾶς ποιεῖν ἄνθρωπός ἐστιν καὶ
 χρησμοδεῖν. ἄτε οὖν οὐ τέχνη ποιοῦντες καὶ πολλὰ
 λέγοντες καὶ καλὰ περὶ τῶν πραγμάτων, ὥσπερ σὺ
 C περὶ Ὀμήρου, ἀλλὰ θεία μοίρα, τοῦτο μόνον οἶός τε 5
 ἕκαστος ποιεῖν καλῶς, ἐφ' ἧ Μοῦσα αὐτὸν ὄρμησεν,
 ὁ μὲν διθυράμβους, ὁ δὲ ἐγκώμια, ὁ δὲ ὑπορχήματα,
 ὁ δ' ἔπη, ὁ δ' ἰάμβους· τὰ δ' ἄλλα φαῦλος αὐτῶν
 ἕκαστός ἐστιν. οὐ γὰρ τέχνη ταῦτα λέγουσιν, ἀλλὰ
 θεία δυνάμει, ἐπεὶ, εἰ περὶ ἑνὸς τέχνη καλῶς ἠπίσταντο 10
 λέγειν, κἂν περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων· διὰ ταῦτα δὲ
 ὁ θεὸς ἐξαιρούμενος τούτων τὸν νοῦν τούτοις χρῆται
 ὑπερέταις καὶ τοῖς χρησμοδοῖς καὶ τοῖς μάντεσι τοῖς
 D θείοις, ἵνα ἡμεῖς οἱ ἀκούοντες εἰδῶμεν, ὅτι οὐχ οὗτοι 15
 εἰσιν οἱ ταῦτα λέγοντες οὕτω πολλοῦ ἄξια, οἷς νοῦς
 μὴ πάρεστιν, ἀλλ' ὁ θεὸς αὐτός ἐστιν ὁ λέγων, διὰ
 τούτων δὲ φθέγγεται πρὸς ἡμᾶς. μέγιστον δὲ τεκ-
 μήριον τῷ λόγῳ Τύννιχος ὁ Χαλκιδεύς, ὃς ἄλλο μὲν
 οὐδὲν πώποτ' ἐποίησε ποιήμα, ὅτου τις ἂν ἀξιώσει
 μνησθῆναι, τὸν δὲ παῖωνα ὃν πάντες ἄδουσι, σχεδόν 20
 τι πάντων μελῶν κάλλιστον, ἀτεχνῶς, ὅπερ αὐτὸς
 λέγει, εὐρημά τι Μοισᾶν. ἐν τούτῳ γὰρ δὴ μάλιστά
 E μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι ἡμῖν, ἵνα μὴ διστάζωμεν,
 ὅτι οὐκ ἀνθρώπινά ἐστι τὰ καλὰ ταῦτα ποιήματα
 οὐδὲ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θεία καὶ θεῶν, οἱ δὲ ποιηταὶ 25
 οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἐρμηνεῖς εἰσὶ τῶν θεῶν, κατεχόμενοι ἐξ
 ὅτου ἂν ἕκαστος κατέχηται. ταῦτα ἐνδεικνύμενος ὁ
 θεὸς ἐξεπίτηδες διὰ τοῦ φαυλοτάτου ποιητοῦ τὸ

6 καλῶς WF: καλός T

TWF

22 εὐρημά τι Stephanus: εὐρήματι

Cambridge University Press

978-1-107-62011-7 - Plato: Ion: With Introduction and Notes

J. M. Macgregor

Excerpt

[More information](#)

10

ΠΛΑΤΩΝΟΣ

κάλλιστον μέλος ἦσεν· ἢ οὐ δοκῶ σοι ἀληθῆ λέγειν, 535
ὦ Ἴων;

ΙΩΝ. Ναὶ μὰ τὸν Δία ἔμοιγε· ἄπει γὰρ πῶς
μου τοῖς λόγοις τῆς ψυχῆς, ὦ Σώκρατες, καὶ μοι
5 δοκοῦσι θεῖα μοῖρα ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα οἱ
ἀγαθοὶ ποιηταὶ ἐρμηνεύειν.

VI. ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς αὖ οἱ ῥαψῳδοὶ τὰ τῶν
ποιητῶν ἐρμηνεύετε;

ΙΩΝ. Καὶ τοῦτο ἀληθὲς λέγεις.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν ἐρμηνέων ἐρμηνεῖς γίγνεσθε;

ΙΩΝ. Παντάπασί γε.

ΣΩ. Ἐχε δὴ μοι τόδε εἰπέ, ὦ Ἴων, καὶ μὴ ἀπο- B
κρύψῃ ὅ τι ἂν σε ἔρωμαι· ὅταν εὖ εἴπῃς ἔπη καὶ
ἐκπλήξῃς μάλιστα τοὺς θεωμένους, ἢ τὸν Ὀδυσσεῖα
15 ὅταν ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον ἄδῃς, ἐκφανῆ γιγνό-
μενον τοῖς μνηστῆρσι καὶ ἐκχέοντα τοὺς οἰστοὺς πρὸ
τῶν ποδῶν, ἢ Ἀχιλλεῖα ἐπὶ τὸν Ἑκτορα ὀρμώντα, ἢ
καὶ τῶν περὶ Ἀνδρομάχην ἐλεινῶν τι ἢ περὶ Ἑκάβην
ἢ περὶ Πρίαμον, τότε πότερον ἔμφρων εἶ, ἢ ἔξω C
20 σαυτοῦ γίγνεται καὶ παρὰ τοῖς πράγμασι οἰεταί
σου εἶναι ἢ ψυχῇ οἷς λέγεις ἐνθουσιάζουσα, ἢ
ἐν Ἰθάκῃ οὔσιν ἢ ἐν Τροίᾳ ἢ ὅπως ἂν καὶ τὰ
ἔπη ἔχῃ;

ΙΩΝ. Ὡς ἐναργὲς μοι τοῦτο, ὦ Σώκρατες, τὸ
25 τεκμήριον εἶπες· οὐ γὰρ σε ἀποκρυψάμενος ἔρω.
ἐγὼ γὰρ ὅταν ἐλεινὸν τι λέγω, δακρῶν ἐπίπλανταί
μου οἱ ὀφθαλμοί· ὅταν τε φοβερὸν ἢ δεινόν, ὀρθαὶ
αἱ τρίχες ἵστανται ὑπὸ φόβου καὶ ἡ καρδία
πηδᾷ.

3-4 γὰρ πῶς μου T

15 οὐδὸν WF: ὀδὸν T